

Katehetskemu letu naproti

Dragi kateheti, katehisti in katehistinje, starši in otroci!

Zopet smo na začetku nove poti. Ni čisto nova. Nova bo le za vse tiste, ki bodo to leto prvič začeli obiskovati katehezo. Zaradi korone sta zadnji dve leti bili leti prilagajanja in iskanja novih rešitev ter katehetskikh pristopov znotraj danih možnosti. Potrebna je bila iznajdljivost, pa tudi dodaten napor in delo. Hvala vam za trud in sodelovanje.

Minulo katehetskó leto je dodatno zaznamovala še sinoda, ki je potekala po naših škofijah. Papež Frančišek nas je ob začetku sinodalnega procesa, ki se preveša v drugi del, izzval z vprašanjem:

Ali smo se pripravljeni podati na pustolovščino potovanja
ali pa se v strahu pred neznanim raje zatečemo k izgovorom
'saj ni potrebno' ali 'vedno smo delali tako'?

To vprašanje je še kako aktualno v mesecu septembru, ki s seboj prinaša pogled proti novemu, še neprehojenemu. Začetek je kljub mnogim že preveč uhojenim potem prežet z željo po še boljšem, lepšem, polnejšem in rodovitnejšem katehetském letu.

Pustolovščina potovanja, ki je omenjena v papeževem vprašanju v času sinodalnega procesa, nas vabi, naj se pogumno podamo na pot. Skupaj. Z iskrenim zanimanjem za brate in sestre v katehezi; pa za družine, ki so v hitrem vsakdanu vesele opore in podpore; za odrasle, ki zahtevajo konkretne odgovore v svojih življenjskih iskanjih; za mlade, ki nas izzivajo k pristnosti pričevanja; in z zanimanjem tudi za otroke, ki navdušujejo s svojo neposrednostjo.

Vabilo na začetku novega katehetskega leta je, da postajamo učenci sinodalnosti: da se med seboj pozorno poslušamo in se tako učimo iskrenega pogovora. K temu je še posebej povabljen kateheza za mlajše, mlade in odrasle. V prvi vrsti ne gre za pouk o tem, temveč za prenašati »sinodalni način v življenje«. V ta način vstopamo z molitvijo in poslušanjem Božje besede.

Navedena raznolikost občestva je zahtevna in izzivalna. Smiselno je ohranjati, kar je dobrega, a hkrati v odprtosti sprejemati nove razmere, se v njih učiti in skupaj razločevati zrnje od plev. Pomembno je, da vemo, kam želimo priti. Najprej sami, potem pa znotraj občestev, katerih del smo. Pri določanju smeri naj nam bo v pomoč Slovenski katehetski načrt. V njem ni receptov, so pa v njem smerokazi, kako graditi osebni odnos z Jezusom Kristusom na posameznih stopnjah rasti v veri.

Pri tem ne pozabimo, da je Cerkev v eno združena tudi s Cerkvijo v nebesih. Morda letos lahko vsako malo občestvo izbere svojega zavetnika in se mu priporoča za rast in življenje. Načrtujmo zavzeto, hkrati pa svoje korake na poti svetosti vedno znova izročajmo Svetemu Duhu. On veje, kjer hoče, in ve za poti, ki so nam še izziv in vprašanje.

Povezati vsakdanje krščansko življenje s prizadevanjem za svetost je edina prava pot. To je tudi rdeča nit predlaganih vsebin v dosedanjih in novih katehetskih pripomočkih. Vse vabimo, da svoja prizadevanja in ideje delite tudi s širšim katehetskim občestvom. Tudi v letošnjem letu bodo na voljo katehetska izobraževanja v živo in v spletni obliki. Udeležba nam ne prinese novih receptov, odpre pa nove poglede, omogoča delitev izkušenj in okrepi zavest, da na poti nismo sami. Hoja skupaj je namreč v tem, da sopotniki drug drugemu omogočamo napredek, rast in podporo (prim. Lk 24,15).

Pri krstu je bilo v nas položeno seme božjega življenja. Da iz semena nastane sad, sta potrebna rast in zorenje. Kateheza pomembno prispeva k razvijanju tega semena – Božjega daru vere, ki smo ga prejeli. Opažam, da so otroci zelo zasedeni z zunajšolskimi dejavnostmi. Te imajo za cilj razvijati spodobnosti na posameznih področjih. Kateheze ne smemo postaviti na isti nivo z drugimi dejavnostmi, saj ne daje zgolj sposobnosti za eno od področij življenja, ampak daje smisel in pomen vsem drugim področjem in s tem odgovor na dar krsta, ki smo ga prejeli in ki lahko da polni smisel človekovemu življenju.

Želim, da to novo katehetsko leto vzamete kot dar, kot nov izziv in priložnost.

Sveti Duh, vodi nas, bodi doma v naših srcih; pokaži nam pot, po kateri naj gremo, in kako naj hodimo po njej.

Nadškof msgr. Alojzij Cvikel, predsednik SKU

